TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2010. gada 25. martā *

Lieta C-451/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 2. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 16. oktobrī, tiesvedībā

Helmut Müller GmbH

pret

Bundesanstalt für Immobilienaufgaben,

piedaloties

Gut Spascher Sand Immobilien GmbH,

* Tiesvedības valoda — vācu.

***Wildeshausen* pašvaldībai**.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: otrās palātas priekšsēdētājs, kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] (referents), tiesneši P. Linda [*P. Lindh*], A. Ross [*A. Rosas*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 23. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Helmut Müller GmbH* vārdā — O. Grībels [*O. Grübbel*], *Rechtsanwalt*,

— *Bundesanstalt für Immobilienaufgaben* vārdā — S. Hertvigs [*S. Hertwig*], *Rechtsanwalt*,

— Vildeshauzenes [*Wildeshausen*] pašvaldības vārdā — J. Lauenrots [*J. Lauenroth*], *Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*] un J. Mēllers [*J. Möller*], pārstāvji,

— Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. S. Pilcers [*J.-S. Pilczer*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — Dž. Fjengo [*G. Fiengo*], *avvocato dello Stato*,

— Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un I. de Vriess [*Y. de Vries*], pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā — E. Rīdls [*E. Riedl*] un M. Frūmans [*M. Fruhmann*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — G. Vilmss [*G. Wilms*] un C. Zadra [*C. Zadra*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2009. gada 17. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu [publiskā iepirkuma], piegādes valsts līgumu [publiskā iepirkuma] un pakalpojumu valsts līgumu [publiskā iepirkuma] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), ietvertā jēdziena "būvdarbu publiskā iepirkuma līgums" interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Helmut Müller GmbH* (turpmāk tekstā — "*Helmut Müller*") un *Bundesanstalt für Immobilienaufgaben* (Federālā valsts nekustamo īpašumu apsaimniekošanas iestāde; turpmāk tekstā — "*Bundesanstalt*"), un tas attiecas uz zemes gabalu, kuru šī iestāde pārdeva personai, kura vēlāk ir paredzējusi veikt būvdarbus, kas atbilst pašvaldības, proti, Vildeshauzenas pašvaldības, noteiktajiem pilsētbūvniecības attīstības mērķiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

3 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 preambulas otro apsvērumu:

"Piešķirot tādu līgumu slēgšanas tiesības, ko dalībvalstīs noslēdz valsts, reģionālo vai vietējo varas iestāžu un citu publisko tiesību subjektu uzdevumā, jāievēro [EK] Līgumā paredzētie principi, konkrēti brīva preču aprite, brīva uzņēmējdarbības veikšana un brīva pakalpojumu aprite, kā arī no tiem izrietošie principi, piemēram, vienādas iespējas, nediskriminēšana, savstarpēja atzīšana, proporcionalitāte un pārredzamība. Tomēr attiecībā uz valsts līgumiem [publiskā iepirkuma līgumiem], kuru summa pārsniedz kādu noteiktu vērtību, ieteicams izstrādāt tādus noteikumus šo līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai paredzēto valsts procedūru koordinēšanai Kopienas līmenī, kuru pamatā ir minētie principi, un tas vajadzīgs, lai nodrošinātu līgumu efektivitāti un garantētu valsts [publiskā] iepirkuma atklātību konkurencei. Tādēļ šie koordinēšanas noteikumi jāskaidro gan saskaņā ar iepriekšminētajiem noteikumiem un principiem, gan saskaņā ar pārējiem Līguma noteikumiem."

4 Iepriekš minētās direktīvas 1. panta 2. un 3. punktā ir noteikts:

"2. a) "Valsts [publiskā iepirkuma] līgumi" ir finansiāli līgumi, kurus rakstveidā savstarpēji noslēdz viens vai vairāki komersanti un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un kuru mērķis ir būvdarbu realizācija, produkcijas piegāde vai pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas izpratnē;

b) "būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumi" ir valsts līgumi, kuru mērķis ir vai nu tādu būvdarbu realizācija vai projektēšana un realizācija, kas saistīti ar kādu no darbībām I pielikuma izpratnē, vai arī būve vai tās realizācija ar jebkādiem līdzekļiem, kas atbilst līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām. "Būve" ir vispārīgās celtniecības vai inženiertehnisko būvdarbu kopējais iznākums, kas pats par sevi spēj pildīt kādu saimniecisku vai tehnisku funkciju;

[..]

3. "Būvdarbu koncesija" ir tāda paša veida līgums kā būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgums, izņemot to, ka atlīdzība par veicamajiem būvdarbiem ir vai nu konkrētā objekta izmantošanas tiesības, vai arī šīs tiesības un samaksa."

5 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 16. panta a) punktu:

"Šī direktīva neattiecas uz pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumiem, kuru priekšmets ir šāds:

a) zemes, esošu būvju vai cita nekustamā īpašuma vai ar to saistītu tiesību iegāde vai noma, izmantojot jebkādus finanšu līdzekļus; [..]."

Valsts tiesiskais regulējums

6 2004. gada 23. septembra Būvniecības kodeksa (*Baugesetzbuch*) (*BGBl.* 2004 I, 2414. lpp.; turpmāk tekstā — "*BauGB*") 10. panta 1. punktā ir noteikts:

"Pašvaldība pieņem dekrētu, ar kuru tā nosaka zemes gabalu attīstības plānu."

7 *BauGB* 12. pantā ir paredzēts šādi:

"1) Pašvaldība, pamatojoties uz zemes gabalu attīstības plānu saistībā ar būvniecības darbībām, var atzīt projektu par pieņemamu, ja projekta iesniedzējs saskaņā ar projekta izpildes plānu, kas ir saskaņots ar pašvaldību vai arī atbilst attīstības pasākumiem (plānošanas un attīstības projekts), ir gatavs apņemties vai jau faktiski ir apņēmies to īstenot noteiktā termiņā un pilnībā vai daļēji apņemas segt ar projekta plānošanu vai attīstīšanu saistītos izdevumus, kas rodas pirms lēmuma saskaņā ar 10. panta 1. punktu (izpildes līgums) pieņemšanas. [..]

[..]

3 a) Ja, nosakot apbūves gabalu vai izmantojot citus pasākumus, zemes gabalu attīstības plānā ir noteikta [..] būvju izmantošana [..], ir jāparedz [..], ka noteikto izmantošanas mērķu ietvaros vienīgie projekti, kurus ir atļauts īstenot, ir tie, kurus projektu iesniedzējs veic, pamatojoties uz izpildes līgumu. [..]

[..]"

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

8 *Bundesanstalt* piederēja aptuveni 24 hektārus liels nekustamais īpašums ar nosaukumu "Wittekind-Kaserne", kas atradās Vildeshauzenā (Vācija).

9 2005. gada oktobrī Vildeshauzenas pašvaldības dome nolēma minētos zemes gabalus — kas veido aptuveni 3 % no pilsētas apbūvētās un neapbūvētās platības — atkal izmantot civilajām vajadzībām un uzsākt pilsētbūvniecības attīstības projekta izstrādi.

10 2006. gada oktobrī *Bundesanstalt*, izmantojot internetu un preses medijus, paziņoja, ka tā vēlas pārdot *Wittekind-Kaserne*.

11 2006. gada 2. novembrī *Helmut Müller* — uzņēmums, kas darbojas nekustamā īpašuma jomā, — iesniedza piedāvājumu zemes gabala iegādei par EUR 4 miljoniem, tomēr pakārtojot to nosacījumam, ka attiecīgās zonas attīstības plānam ir jāatbilst tā zemes gabala izmantošanas projektam.

12 *Wittekind-Kaserne* tika slēgts 2007. gada sākumā.

13 2007. gada janvārī *Bundesanstalt* publicēja uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu ar mērķi pēc iespējas ātrāk pārdot attiecīgo nekustamo īpašumu tādā stāvoklī, kādā tas atradās attiecīgajā brīdī.

14 2007. gada 9. janvārī *Helmut Müller* iesniedza piedāvājumu iegādāties šo zemes gabalu par EUR 400 000, bet pēc tam 2007. gada 15. janvārī piedāvājumu palielināja līdz pat EUR 1 miljonam.

15 Kāds cits nekustamā īpašuma jomas uzņēmums *Gut Spascher Sand Immobilien GmbH* (turpmāk tekstā — "*GSSI*"), kurš tajā brīdī atradās izveides stadijā, iesniedza piedāvājumu EUR 2,5 miljonu apmērā.

16 Tāpat tika iesniegti vēl divi citi piedāvājumi.

17 Saskaņā ar *Bundesanstalt* iesniedzējtiesā iesniegto novērtējumu attiecīgo zemes gabalu vērtība 2007. gada 1. maijā bija EUR 2,33 miljoni.

18 No iesniedzējtiesas lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka Vildeshauzenas pašvaldība lūdza pretendentiem iesniegt savus projektus un tie tika apspriesti, piedaloties *Bundesanstalt*.

19 Pa to laiku *Bundesanstalt* izvērtēja gan *Helmut Müller*, gan *GSSI* iesniegtos projektus un pilsētbūvniecības iemeslu dēļ deva priekšroku *GSSI* projektam, jo uzskatīja, ka ar šo projektu tiks veicināta Vildeshauzenas pašvaldības popularitāte, un to paziņoja pilsētai.

20 Līdz ar to tika nolemts, ka īpašums tiks nodots tikai pēc tam, kad Vildeshauzenas pašvaldības dome būs apstiprinājusi projektu. *Bundesanstalt* apstiprināja, ka šī lēmuma pieņemšanu tā atstāj Vildeshauzenas pašvaldības ziņā.

21 Tāpat no iesniedzējtiesas lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka Vildeshauzenas pašvaldības dome deva priekšroku *GSSI* projektam un 2007. gada 24. maijā pieņēma šādu lēmumu:

"Vildeshauzenas pašvaldības dome ir gatava izskatīt *R.* [*GSSI* direktora] iesniegto priekšlikumu un uzsākt procedūru, lai sagatavotu attiecīgo platību izmantošanas plānu [..].

Likumā nav paredzētas nekādas tiesības iegūt platību izmantošanas plānu (kas iespējami būtu saistīts ar projektu).

[Vildeshauzenas pašvaldība] nav tiesīga uzņemties saistības attiecībā uz apbūves iespējām vai ierobežot savu rīcības brīvību (uz kuru turklāt attiecas likumā noteikti ierobežojumi), pirms nav pabeigta attiecīgā pilsētplānošanas procedūra.

Līdz ar to iepriekš pieņemtie lēmumi nav saistoši attiecībā uz [Vildeshauzenas pašvaldības] zemes gabalu pilsētattīstības plānu.

Līgumslēdzējam un pārējām projektā ieinteresētajām personām ir jāuzņemas gan ar plānošanu saistītie, gan citi riski."

22 Uzreiz pēc šī 2007. gada 24. maijā pieņemtā lēmuma Vildeshauzenas pašvaldības dome atsauca savu 2005. gada oktobrī pieņemto lēmumu uzsākt pilsētbūvniecības plāna izstrādi.

23 Ar 2007. gada 6. jūnijā noslēgto notariāli apstiprināto līgumu *Bundesanstalt*, vienojoties ar Vildeshauzenas pašvaldību, pārdeva *Wittekind-Kaserne GSSI*. 2007. gada 7. jūnijā tā informēja par to *Helmut Müller*. 2008. gada janvārī *GSSI* tika reģistrēts zemesgrāmatā kā attiecīgā nekustamā īpašuma īpašnieks. Ar notariāli apstiprinātu 2008. gada 15. maija līgumu *Bundesanstalt* un *GSSI* apstiprināja 2007. gada 6. jūnija pirkšanas un pārdošanas līgumu.

24 *Helmut Müller* iesniedza prasību *Vergabekammer* (iestāde, kas kā pirmā instance izskata ar publisko iepirkumu saistītos strīdus), apgalvojot, ka nav veikta tiesību aktiem atbilstīga publiskā iepirkuma procedūra, lai gan attiecīgo kazarmu pārdošanai bija piemērojams publiskā iepirkuma tiesiskais regulējums. *Helmut Müller* apgalvoja, ka pirkšanas un pārdošanas līgums ir spēkā neesošs, jo šis uzņēmums kā attiecīgā zemes gabala iespējamais pircējs netika par to savlaicīgi informēts.

25 *Vergabekammer* noraidīja prasību kā nepieņemamu, galvenokārt pamatojoties uz to, ka *GSSI* nav piešķirtas nekādas būvdarbu līguma slēgšanas tiesības.

26 Par šo lēmumu *Helmut Müller* iesniedza apelācijas sūdzību *Oberlandesgericht Düsseldorf* [Diseldorfas Federālās zemes augstākajā tiesā], norādot, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, ir jāatzīst, ka *GSSI* iegūtu būvdarbu līguma slēgšanas tiesības būvdarbu koncesijas veidā. Pēc *Helmut Müller* uzskatiem attiecīgos lēmumus *Bundesanstalt* un Vildeshauzenas pašvaldība pieņēma kopīgi.

27 *Oberlandesgericht Düsseldorf* sliecas piekrist šai argumentācijai. Šī tiesa uzskata, ka tuvākajā nākotnē, kuru gan pagaidām vēl nevar precīzi noteikt, Vildeshauzenas pašvaldība īstenos savu rīcības brīvību, sagatavojot zemes gabalu izmantošanas plānu

attiecībā uz noteiktu būvdarbu veikšanu *BauGB* 12. panta izpratnē, un saskaņā ar šo pašu pantu piešķirs *GSSI* izpildes līgumu, un tādējādi piešķirs *GSSI* būvdarbu līguma slēgšanas tiesības.

28 Ņemot vērā, ka Vildeshauzenas pašvaldībai nav atļauts maksāt atlīdzību, attiecīgā tiesa uzskata, ka attiecīgajām būvdarbu līguma slēgšanas tiesībām bija jābūt piešķirtām būvdarbu koncesijas veidā un *GSSI* bija pašam jāuzņemas ar šo darbību saistītais ekonomiskais risks. Tāpat šī tiesa uzskata, ka zemes gabala īpašumtiesību nodošana un būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana no publiskā iepirkuma tiesību viedokļa ir uzskatāmas par vienotu veselumu. *Bundesanstalt* un Vildeshauzenas pašvaldības īstenotās darbības tika vienīgi veiktas dažādos laikos.

29 *Oberlandesgericht Düsseldorf* arī piebilst, ka šādu pašu nostāju tā ir ieņēmusi arī citos strīdos, kurus tā izskata, it īpaši tās 2007. gada 13. jūnija nolēmumā, kas attiecas uz aviācijā izmantojamo zemes gabalu Ālhornā [*Ahlhorn*] (Vācija). Tomēr šai analīzei pilnībā nepiekrīt, jo Vācijas judikatūrā dominējošās koncepcijas ir pretējas šai interpretācijai. Turklāt saskaņā ar lēmumu par prejudiciālā jautājuma uzdošanu Vācijas Federālā valdība paredz grozīt Vācijas publiskā iepirkuma tiesisko regulējumu tādā veidā, kas ir pretējs attiecīgās tiesas noteiktajai nostājai.

30 Likumprojektā, uz kuru bija norādījusi iesniedzējtiesa, bija paredzēts noteikt skaidrāku 2005. gada 15. jūlija Likuma par konkurences neierobežošanu (*Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen*) (*BGBl*. 2005 I, 2114. lpp.) 99. panta 3. punktā noteikto "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu" jēdziena definīciju un tika veikti šādi precizējumi (grozījumi ir slīpināti):

"Būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi ir līgumi, kuru priekšmets ir vai nu būvniecība, vai nu šo būvdarbu projektēšana un veikšana *līgumslēdzējas iestādes labā*, vai

tādas būves vai būvdarbi, vai inženiertehniskie darbi, kuri ir paredzēti, lai pildītu ekonomiska vai tehniska rakstura funkciju; vai arī tādas būves celtniecība, *kura atbilst līgumslēdzējas iestādes tiešai ekonomiskai interesei* un kuru trešās personas realizēs saskaņā ar tās norādītajām prasībām."

31 Tāpat ar nolūku papildināt minētā likuma 99. pantu tika paredzēts jauns 6. punkts, kurā tika iekļauta šāda publisko būvdarbu koncesijas definīcija:

"Būvdarbu koncesija ir līgums, kura priekšmets ir būvdarbu publiskā iepirkuma līguma izpilde, bet kurā par būvdarbu veikšanu tiek saņemta nevis atlīdzība, bet gan tiesības izmantot attiecīgo ēku noteiktā laika periodā vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu."

32 Šie grozījumi tika pieņemti neilgi pēc tam, kad tika iesniegts šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — 2009. gada 20. aprīlī — un tika veikti Likumā par publisko iepirkumu modernizāciju (*Gesetz zur Modernisierung des Vergaberechts*) (*BGBl.* 2009 I, 790. lpp.).

33 Šajos apstākļos *Oberlandesgericht Düsseldorf* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Direktīvas [2004/18] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā būvdarbu publiskā iepirkuma līguma jēdziena pamatā ir prasība, lai būvdarbi objektīvā un materiālā

nozīmē tiktu veikti līgumslēdzējas iestādes labā un lai tā ar tiem iegūtu tiešu ekonomisko priekšrocību?

2) Ja saskaņā ar būvdarbu publiskā iepirkuma līguma definīciju Direktīvas [2004/18] 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē nav iespējams atteikties no iegādes elementa: vai saskaņā ar šajā tiesību normā paredzēto otro variantu par iegādi runa ir tad, ja līgumslēdzēja iestāde ar būvdarbiem var īstenot noteiktu sabiedrības interesi (piemēram, tiek sekmēta zināma administratīvā apgabala pilsētbūvniecības attīstība) un līgumslēdzējai iestādei saskaņā ar līgumu ir piešķirtas tiesiskas pilnvaras nodrošināt to, lai tiktu sasniegts sabiedriskais mērķis un būve nākotnē būtu pieejama šim mērķim?

3) Vai publiskā būvdarbu līguma jēdziena saskaņā ar Direktīvas [2004/18] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pirmo vai otro variantu pamatā ir prasība, lai būvdarbus tieši vai netieši veic uzņēmējs? Vai vajadzības gadījumā var pieprasīt pienākuma izpildi, ceļot prasību tiesā?

4) Vai būvdarbu publiskā iepirkuma līguma jēdziena saskaņā ar Direktīvas [2004/18] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu pamatā ir prasība, lai būvdarbu veikšanas pienākums būtu uzņēmējam vai lai šie pakalpojumi būtu līguma priekšmets?

5) Vai publiskā būvdarbu līguma jēdzienā saskaņā ar Direktīvas [2004/18] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu ietilpst līgumi, ar kuriem, ievērojot līgumslēdzējas iestādes norādītās prasības, ir jānodrošina, ka būvējamā būve ir pieejama konkrētam sabiedriskam mērķim, un kuros ir paredzēts, ka

līgumslēdzējai iestādei (saskaņā ar vienošanos) vienlaikus tiek piešķirtas pilnvaras (ar netiešu pašas interesi) nodrošināt būves pieejamību noteiktiem sabiedriskiem mērķiem?

6) Vai ir izpildīts Direktīvas [2004/18] 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums par "līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām", ja būves ir jābūvē atbilstoši līgumslēdzējas iestādes pārbaudītiem un apstiprinātiem plāniem?

7) Vai atbilstoši Direktīvas [2004/18] 1. panta 3. punktam ir jāatzīst, ka būvdarbu koncesija nepastāv, ja koncesionārs ir vai būs zemes gabala, uz kura būs jāceļ būve, īpašnieks vai ja būvdarbu koncesija viņam tiek piešķirta uz nenoteiktu laiku?

8) Vai Direktīva [2004/18] ir jāpiemēro — kā rezultātā līgumslēdzējai iestādei ir pienākums izsludināt publiskā iepirkuma procedūru — arī tad, ja zemes gabala pārdošana, ko veic trešā persona, un būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana notiek ar laika nobīdi un ja, noslēdzot darījumu par zemes gabala iegādi, būvdarbu publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības vēl nav piešķirtas, taču līgumslēdzējai iestādei šajā brīdī jau ir bijis mērķis piešķirt šāda līguma slēgšanas tiesības?

9) Vai dažādi, taču savstarpēji saistīti darījumi par zemes gabala pārdošanu un būvdarbu publiskā iepirkuma līgum[a] [slēgšanas tiesību piešķiršanu] no publiskā iepirkuma tiesību viedokļa ir jāvērtē kā vienots veselums, ja būvdarbu publiskā iepirkuma līguma noslēgšana bija iecerēta zemes gabala pārdošanas līguma noslēgšanas brīdī un ieinteresētās personas apzināti materiāltiesiskā un, iespējams, arī hronoloģiskā ziņā ir radījušas ciešu saikni starp šiem dažādajiem līgumiem (skat. 2005. gada 10. novembra spriedumu lietā C-29/04 Komisija/Austrija, Krājums, I-9705. lpp.)?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

34 Lielākajā daļā Direktīvas 2004/18 valodu redakciju var identificēt trīs atšķirīgus 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā jēdziena "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" variantus. Pirmais variants attiecas uz tādu būvdarbu realizāciju, kas iespējami ir papildināta ar projektēšanu un kas ietilpst kādā no direktīvas I pielikumā minētajiem darbību veidiem. Otrais variants attiecas uz būves realizāciju, kas iespējami ir papildināta ar projektēšanu. Trešais variants attiecas uz tādas būves realizāciju, kas tiek veikta ar jebkādiem līdzekļiem un kas atbilst līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām.

35 Saskaņā ar šo pašu noteikumu "būve" ir definēta kā "vispārīgs celtniecības vai inženiertehnisko būvdarbu kopējais iznākums, kas pats par sevi spēj pildīt kādu saimniecisku vai tehnisku funkciju".

36 Lai gan lielākajā daļā valodu redakciju termins "būve" tiek lietots gan saistībā ar otro, gan trešo variantu, vācu valodas versijā ir lietoti divi dažādi termini, proti, otrajā variantā "*Bauwerk*" (būve), bet trešajā variantā "*Bauleistung*" (būvdarbi).

37 Turklāt tikai vācu valodas redakcijā 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā attiecībā uz trešo variantu ir precizēts, ka tajā paredzēto darbību ir jāveic ne tikai "ar jebkādiem līdzekļiem", bet arī "trešām personām" ("durch Dritte").

38 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienā no Savienības tiesību normas valodu redakcijām lietotais formulējums nevar būt vienīgais pamats šīs tiesību normas interpretācijai vai arī tam nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar pārējo valodu redakcijām. Šāda pieeja būtu pretrunā prasībai vienveidīgi piemērot Savienības tiesības. Ja Kopienu tiesību normas teksts dažādu valodu redakcijās atšķiras, attiecīgā norma ir jāinterpretē saistībā ar tā tiesiskā regulējuma vispārējo sistēmu un mērķi, kurā šī norma ietilpst (skat. 1990. gada 27. marta spriedumu lietā C-372/88 *Cricket St Thomas*, *Recueil*, I-1345. lpp., 18. un 19. punkts; 1998. gada 12. novembra spriedumu lietā C-149/97 *Institute of the Motor Industry*, *Recueil*, I-7053. lpp., 16. punkts, kā arī 2008. gada 9. oktobra spriedumu lietā. C-239/07 *Sabatauskas* u.c, Krājums, I-7523. lpp., 38. un 39. punkts).

39 Uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ņemot vērā šos apsvērumus.

Par pirmo un otro jautājumu

40 Ar diviem pirmajiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietverto jēdzienu "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" tiek prasīts, lai būvdarbi, kas ir līguma priekšmets, materiāli vai finansiāli tiktu veikti līgumslēdzējas iestādes labā un lai tai būtu tieša ekonomiskā interese, vai arī pietiek tikai ar to, ka šie būvdarbi īsteno tādu sabiedrisko mērķi kā administratīvā apgabala daļas attīstības veicināšana.

41 Vispirms jāprecizē, ka tāds gadījums, kad valsts iestāde pārdod uzņēmumam zemes gabalu, uz kura nav būvju, vai arī tādu zemes gabalu, uz kura jau ir uzbūvētas būves, nav uzskatāms par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Pirmkārt, šāda veida līguma ietvaros valsts iestāde nonāk pircēja, nevis pārdevēja lomā. Otrkārt, šāda līguma priekšmetam ir jābūt būvniecībai.

42 Minētās direktīvas 16. panta a) punkts apstiprina šādu vērtējumu.

43 Līdz ar to tādu pārdošanas darījumu kā *Wittekind-Kaserne* pārdošanu pamata lietā, kuras *Bundesanstalt* pārdeva *GSSI,* pašu par sevi nevar uzskatīt par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

44 Tomēr iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi neattiecas uz šīm pārdevēja un pircēja attiecībām, bet gan drīzāk uz attiecībām starp Vildeshauzenas pašvaldību un *GSSI*, proti, starp valsts iestādi, kura ir atbildīga par pilsētplānošanu, un *Wittekind-Kaserne* pircēju. Iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai šīs attiecības ir uzskatāmas par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu minētā noteikuma izpratnē.

45 Šajā sakarā jānorāda, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunktu publiskā iepirkuma līgumi ir finansiāli līgumi, kurus noslēdz rakstveidā.

46 Līguma jēdziens ir būtisks, lai noteiktu Direktīvas 2004/18 piemērojamību. Kā noteikts šīs direktīvas preambulas otrajā apsvērumā, direktīvas mērķis ir panākt Savienības tiesību normu piemērošanu tādu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai, kas dalībvalstīs tiek noslēgti valsts, reģionālo vai vietējo varas iestāžu un citu publisko tiesību subjektu uzdevumā. Valsts iestāžu cita veida darbības minētajā direktīvā nav minētas.

47 Turklāt tikai tādu līgumu, kas ir noslēgts finansiālās interesēs, var uzskatīt par publiskā iepirkuma līgumu, kuram ir piemērojama Direktīva 2004/18.

48 Līguma atlīdzības raksturs norāda uz to, ka līgumslēdzēja iestāde, kas ir noslēgusi būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, pamatojoties uz to, saņem pakalpojumu par noteiktu samaksu. Šis pakalpojums ir to būvju būvniecība, ko līgumslēdzēja iestāde vēlas saņemt (skat. 2001. gada 12. jūlija spriedumu lietā C-399/98 *Ordine degli Architetti* u.c., *Recueil*, I-5409. lpp., 77. punkts, kā arī 2007. gada 18. janvāra spriedumu lietā C-220/05 *Auroux* u.c., Krājums, I-385. lpp., 45. punkts).

49 Šādam pakalpojumam pēc sava rakstura, kā arī Direktīvas 2004/18 sistēmas un mērķu dēļ ir jārada tieša ekonomiska interese līgumslēdzējai iestādei.

50 Šī ekonomiskā interese skaidri pastāv, ja ir paredzēts, ka līgumslēdzēja iestāde kļūs par būvdarbu vai būvju, kas ir līguma priekšmets, īpašnieci.

51 Šo ekonomisko interesi tāpat var konstatēt, ja ir paredzēts, ka līgumslēdzēja iestāde iegūst tiesības izmantot attiecīgās būves, kas ir līguma priekšmets, lai tā varētu nodrošināt šo būvju pieejamību sabiedrībai (skat. šajā sakarā iepriekš minēto spriedumu lietā *Ordine degli Architetti* u.c., 67., 71. un 77. punkts).

52 Ekonomiskā interese tāpat var būt ekonomiskās priekšrocības, ko līgumslēdzēja iestāde var gūt no tālākas būves izmantošanas vai pārdošanas un no tā, ka tā finansiāli piedalījās būves būvniecībā vai arī uzņēmās risku saistībā ar to, ka būve no ekonomiskā aspekta varētu izrādīties neizdevīgs darījums (skat. šajā sakarā iepriekš minēto spriedumu lietā *Auroux* u.c., 13., 17., 18. un 45. punkts).

53 Tiesa jau ir nospriedusi, ka līgums, ar ko pirmā līgumslēdzēja iestāde uztic otrajai līgumslēdzējai iestādei būves celtniecību, var būt publiskā iepirkuma līgums neatkarīgi

no tā, vai ir paredzēts, ka pirmā līgumslēdzēja iestāde ir vai kļūs par visas šīs būves vai tās daļas īpašnieci (iepriekš minētais spriedums lietā *Auroux* u.c., 47. punkts).

54 No iepriekš minētā izriet, ka jēdziena "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pamatā ir prasība, ka būvdarbi, kas ir līguma priekšmets, ir jāveic līgumslēdzējas iestādes tiešu ekonomisku interešu nolūkā, bet tomēr netiek prasīts, lai pakalpojums būtu tāds, kura rezultātā tiek iegādāts materiālais vai fiziskais īpašums.

55 Rodas jautājums, vai šie nosacījumi ir ievēroti gadījumā, ja būvdarbu mērķis ir apmierināt tādu vispārēju sabiedrības interesi — kuras ievērošanu ir jānodrošina līgumslēdzējai iestādei — kā administratīvā apgabala daļas pilsētbūvniecības attīstība un saskaņotība.

56 Eiropas Savienības dalībvalstīs attiecībā uz celtniecības darbu veikšanu vai vismaz attiecībā uz zināma apmēra būvniecību parasti ir jāsaņem iepriekšēja atļauja no valsts iestādes, kas atbild par pilsētplānošanu. Šī iestāde, īstenojot tās regulējuma pieņemšanas kompetenci, izvērtē, vai būvdarbi atbilst sabiedrības interesēm.

57 Tomēr kompetences pilsētplānošanas jomā, ar kuru paredzēts apmierināt vispārējās intereses, īstenošanas mērķis nav iegūt līgumtiesisku pakalpojumu vai apmierināt līgumslēdzējas iestādes tiešu ekonomisko interesi, kā tas noteikts Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

58 Līdz ar to uz pirmo un otro jautājumu ir jāatbild, ka jēdziens "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē neprasa, lai būvdarbi, kuri ir līguma priekšmets, materiālā vai fiziskā nozīmē tiktu veikti līgumslēdzējas iestādes labā, ja šie būvdarbi tiek veikti šīs iestādes tiešu ekonomisko

interešu nolūkā. Pēdējā minētā nosacījuma izpildi nevar nodrošināt ar to, ka attiecīgā iestāde īsteno regulējuma pieņemšanas kompetenci pilsētbūvniecības jomā.

Par trešo un ceturto jautājumu

59 Ar savu trešo un ceturto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai jēdziena "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pamatā ir prasība, lai būvdarbus, kas ir līguma priekšmets, tieši vai netieši veic uzņēmējs un vai var pieprasīt šī pienākuma izpildi, ceļot prasību tiesā.

60 Kā norādīts šī sprieduma 45. un 47. punktā, Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunktā būvdarbu publiskā iepirkuma līgums ir definēts kā atlīdzības līgums. Šis jēdziens ir balstīts uz ideju, ka uzņēmējs apņemas sniegt pakalpojumu, kas ir līguma priekšmets, saņemot par to atlīdzību. Tādējādi uzņēmējs, noslēdzot būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, apņemas veikt tos būvdarbus, kas ir līguma priekšmets, vai arī nodrošināt to veikšanu.

61 Nav nozīmes tam, vai uzņēmējs pats veic būvdarbus vai arī izmanto apakšuzņēmējus (skat. šajā sakarā iepriekš minētos spriedumus lietā *Ordine degli Architetti* u.c., 90. punkts, kā arī lietā *Auroux* u.c., 44. punkts).

62 Tā kā no līguma izrietošie pienākumi ir juridiski saistoši, ir jābūt iespējai prasīt to izpildi, ceļot prasību tiesā. Ja Savienības tiesībās attiecīgs tiesiskais regulējums nav paredzēts, tad, ievērojot procesuālās autonomijas principu, šo pienākumu izpilde tiek regulēta saskaņā ar valsts tiesībām.

63 Līdz ar to uz trešo un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka jēdziena "būvdarbu publiskā iepirkuma līgums" Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pamatā ir prasība, lai būvdarbus, kas ir līguma priekšmets, tieši vai netieši veic uzņēmējs, un šī pienākuma izpildi var pieprasīt, ceļot prasību tiesā saskaņā ar valsts tiesībām.

Par piekto un sesto jautājumu

64 Ar savu piekto un sesto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai "līgumslēdzējas iestādes norādītās prasības" saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu ir ietverts tajā, ka līgumslēdzēja iestāde īsteno savu kompetenci nodrošināt, lai būvējamā būve atbilst sabiedriskam mērķim, vai arī tajā, ka līgumslēdzēja iestāde īsteno tai piešķirtās pilnvaras pārbaudīt un apstiprināt būvniecības plānus.

65 Šie jautājumi ir radušies tādēļ, ka pamata lietā iespējamā līgumslēdzēja iestāde — proti, Vildeshauzenas pašvaldība — nav izstrādājusi nekādas specifikācijas attiecībā uz būvi, kuru ir paredzēts būvēt zemes gabalos, uz kuriem izvietotas *Wittekind-Kaserne*. No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka Vildeshauzenas pašvaldība tikai nolēma izskatīt *GSSI* piedāvāto projektu un pēc tam uzsākt procedūru, lai izstrādātu attiecīgo zemes gabalu izmantošanas plānu.

66 Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu būvdarbu publiskā iepirkuma līguma priekšmets ir "tādas būves realizācija, kas atbilst līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām".

67 Lai varētu atzīt, ka līgumslēdzēja iestāde ir norādījusi savas prasības saskaņā ar šo noteikumu, tai bija jāveic pasākumi nolūkā definēt būves veidu vai vismaz izšķiroši jāietekmē tās dizainprojekts.

68 Tas vien, ka valsts iestāde, īstenojot savu ar kompetenci pilsētbūvniecības regulējuma pieņemšanas jomā, izskata atsevišķus tai iesniegtos būvniecības plānus vai, īstenojot savu kompetenci attiecīgajā jomā, pieņem lēmumu, nenozīmē, ka ir izpildīts pienākums par "līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām" šī noteikuma izpratnē.

69 Līdz ar to uz piekto un sesto jautājumu ir jāatbild, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu "līgumslēdzējas iestādes norādītās prasības" nenozīmē tikai to, ka valsts iestāde ir izskatījusi atsevišķus tai iesniegtos būvniecības plānus vai pieņēmusi lēmumu, īstenojot savu kompetenci pilsētbūvniecības regulējuma pieņemšanas jomā.

Par septīto jautājumu

70 Ar savu septīto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai ir atzīstams, ka būvdarbu koncesija Direktīvas 2004/18 1. panta 3. punkta izpratnē nepastāv, ja vienīgais saimnieciskās darbības subjekts, kuram var piešķirt koncesiju, jau ir zemes gabala, uz kura būs jāceļ būve, īpašnieks vai ja koncesija viņam tiek piešķirta uz nenoteiktu laiku.

71 Saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 3. punktu būvdarbu koncesija "ir tāda paša veida līgums kā būvdarbu [publiskā iepirkuma] līgums, izņemot to, ka atlīdzība par

veicamajiem būvdarbiem ir vai nu konkrētā objekta izmantošanas tiesības, vai arī šīs tiesības un samaksa".

72 Lai līgumslēdzēja iestāde varētu otrai līguma pusei nodot tiesības izmantot būvi saskaņā ar šo noteikumu, šai līgumslēdzējai iestādei ir jābūt iespējai izmantot šo būvi.

73 Tā tas parasti nav, ja vienīgais pamats, uz kura rodas izmantošanas tiesības, izriet no attiecīgā saimnieciskās darbības subjekta īpašumtiesībām.

74 Zemes gabala īpašniekam faktiski ir tiesības izmantot šo zemes gabalu, ievērojot piemērojamos tiesību noteikumus. Līdz pat brīdim, kamēr saimnieciskās darbības subjektam ir tiesības izmantot viņa īpašumā esošo zemes gabalu, valsts iestāde principā nevar piešķirt koncesiju attiecībā uz šī zemes gabala izmantošanu.

75 Turklāt arī jānorāda, ka būtiska koncesijas sastāvdaļa ir tas, ka koncesionārs pats uzņemas galveno ekonomisko risku vai katrā ziņā būtisku ar pārvaldību saistīto risku (skat. šajā sakarā attiecībā uz koncesijām attiecībā uz publisko iepirkumu 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-206/08 *Eurawasser*, Krājums, I-8377. lpp., 59. un 77. punkts).

76 Eiropas Kopienu Komisija apgalvo, ka šis risks varētu būt saistīts ar nedrošību, kāda saimnieciskās darbības subjektam pastāv saistībā ar to, vai attiecīgās pašvaldības pilsētplānošanas dienests apstiprinās tā projektus.

77 Šim argumentam nevar piekrist.

78 Situācijā, uz kuru ir norādījusi Komisija, risks ir saistīts ar līgumslēdzējas iestādes kompetenci pieņemt regulējumu pilsētplānošanas jomā, nevis ar līgumtiesiskajām attiecībām, kas izriet no koncesijas. Līdz ar to risks nav saistīts ar izmantošanu.

79 Katrā ziņā saistībā ar koncesiju ilgumu pastāv vairāki būtiski iemesli, tostarp konkurences nodrošināšana, kas liecina, ka koncesiju piešķiršana uz nenoteiktu laiku ir pretrunā Savienības tiesību sistēmai, kā ģenerāladvokāts uz to ir norādījis savu secinājumu 96. un 97. punktā (skat. šajā sakarā 2008. gada 19. jūnija spriedumu lietā C-454/06 *pressetext Nachrichtenagentur*, Krājums, I-4401. lpp., 73. lpp.).

80 Līdz ar to uz septīto jautājumu ir jāatbild, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, nevar uzskatīt, ka pastāv būvdarbu koncesija Direktīvas 2004/18 1. panta 3. punkta izpratnē.

Par astoto un devīto jautājumu

81 Iesniedzējtiesas uzdotais astotais un devītais jautājums ir jāizskata kopā. Ar savu astoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/18 noteikumi ir piemērojami gadījumā, kad viena valsts iestāde pārdod zemes gabalu uzņēmumam, bet otrai valsts iestādei attiecībā uz šo zemes gabalu ir nodoms izsludināt būvdarbu publiskā iepirkuma procedūru, kaut gan formāli vēl nav izlemts veikt šī publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Devītais jautājums attiecas uz iespēju šo zemes gabala pārdošanu un tai sekojošo būvdarbu līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu no juridiskā viedokļa vērtēt kā vienotu veselumu.

82 Šajā sakarā būtu pareizi jau no paša sākuma neizslēgt iespēju, ka Direktīva 2004/18 ir piemērojama tādai līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrai, kas tiek veikta divos posmos un kuras ietvaros tiek pārdots zemes gabals, kurš pēc tam kļūst par būvdarbu publiskā iepirkuma līguma priekšmetu, uzskatot šīs darbības par vienotu veselumu.

83 Tomēr pamata lietā nav tādu apstākļu, kas apstiprinātu attiecīgos priekšnosacījumus šādai attiecīgās direktīvas piemērošanai.

84 Kā savos rakstveida apsvērumos norādījusi Francijas valdība, lietas dalībnieki pamata lietā nav uzņēmušies juridiski saistošus pienākumus.

85 Pirmkārt, Vildeshauzenas pašvaldība un *GSSI* nav uzņēmušies šāda veida pienākumus.

86 Otrkārt, *GSSI* nav apņēmies īstenot iegādātā zemes gabala attīstības plānu.

87 Un, visbeidzot, notariāli apstiprinātajos pirkšanas un pārdošanas līgumos nav nevienas norādes uz nākotnē izsludināmo būvdarbu publisko iepirkumu.

88 Nodomi, kas ir izsecināmi no lietas materiāliem, nav uzskatāmi par saistošiem pienākumiem, un ar tiem nekādi nevar izpildīt prasību par to, ka līgumam ir jābūt rakstiskā veidā, kas ir būtiska publiskā iepirkuma līgumu Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē sastāvdaļa.

89 Līdz ar to uz astoto un devīto jautājumu ir jāatbild, ka pamata lietas apstākļos Direktīvas 2004/18 noteikumi nav piemērojami situācijā, kad viena valsts iestāde pārdod zemes gabalu uzņēmumam, bet otrai valsts iestādei attiecībā uz šo zemes gabalu ir nodoms izsludināt būvdarbu publiskā iepirkuma procedūru, kaut gan formāli vēl nav izlemts veikt šī publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

Par tiesāšanās izdevumiem

90 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, piegādes publiskā iepirkuma līgumu un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertais jēdziens "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" neprasa, lai būvdarbi, kuri ir līguma priekšmets, materiālā vai fiziskā nozīmē tiktu veikti līgumslēdzējas iestādes labā, ja šie būvdarbi tiek veikti šīs iestādes tiešu ekonomisko interešu nolūkā. Pēdējo minēto nosacījuma izpildi nevar nodrošināt ar to, ka attiecīgā iestāde īsteno regulējuma pieņemšanas kompetenci pilsētbūvniecības jomā;

2) jēdziena "būvdarbu publiskā iepirkuma līgums" Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē pamatā ir prasība, lai būvdarbus, kas ir

līguma priekšmets, tieši vai netieši veic uzņēmējs, un šī pienākuma izpildi var pieprasīt, ceļot prasību tiesā saskaņā ar valsts tiesībām;

3) saskaņā ar Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto trešo variantu " līgumslēdzējas iestādes norādītās prasības" nenozīmē tikai to, ka valsts iestāde ir izskatījusi atsevišķus tai iesniegtos būvniecības plānus vai pieņēmusi lēmumu, īstenojot savu kompetenci pilsētbūvniecības regulējuma pieņemšanas jomā;

4) tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, nevar uzskatīt, ka pastāv būvdarbu koncesija Direktīvas 2004/18 1. panta 3. punkta izpratnē;

5) tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, Direktīvas 2004/18 noteikumi nav piemērojami situācijā, kad viena valsts iestāde pārdod zemes gabalu uzņēmumam, bet otrai valsts iestādei attiecībā uz šo zemes gabalu ir nodoms izsludināt būvdarbu publiskā iepirkuma procedūru, kaut gan formāli vēl nav izlemts veikt šī publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

[Paraksti]